

[Sneum.]

dog vel ingen Tvivl være om, at Statsrevisionen selv har Myndighed til at bestemme, naar og hvorledes den vil bringe en Sag angaaende Statsregnskabet frem for Rigsdagen, og hvis der skal fremsættes Krav til Statsrevisionen i den Henseende, saa maa det være Rigsdagen, der gør det. Det er i alt Fald min Opfattelse efter nu snart mange Aars Udvalgsarbejde med Statsrevisionens Betænkning, at Statsrevisionen tager skøn- somt Hensyn til alle Sider ved Udarbejdelsen af Betænkningen til Rigsdagen, og jeg kan ikke erkende, at der med den foreliggende Betænkning er sket et afgørende Brud med den hidtil fulgte Praksis.

Udvalget er da efter nøje Undersøgelse og Overvejelse kommet til det Resultat, at man maa give Statsrevisorerne Tilslutning til det, der er udtalt i Skrivelsen af 23. November 1933 — det er Bilag II i Betænkningen —, idet Udvalget maa være af den Opfattelse, at Udredelsen af Honorarer og Emolumenter som de i dette Tilfælde foreliggende maa kræve særlig Bevilling paa Finansloven i Overensstemmelse med de almindelige Regler, og at der ogsaa gives almindelige Regler for Inventarilister.

I Landbrugsministeriets Skrivelse af 4. November 1933 — det er Bilag I — beklager man sig over den sensationelle Omtale i Dagspressen. Jeg skal i alt Fald for mit Vedkommende ikke være uenig i, at Pressen undertiden er noget for ivrig til at tage Affære, naar der er Tegn til Harper i Luften. Hvis der fra Hovedrevisorernes Side tilflyder Dagspressen Oplysninger, hvad jeg nu ikke ved, om der gør, men altsaa, hvis det er Tilfældet, at der tilflyder Dagspressen Oplysninger, som paa Forhaand paa en tendentiøs Maade søger at præparere en vis Stemning over for dette eller hint vedrørende Statsregnskabet, saa maa det efter min Mening paatales, endog meget kraftigt, og de nødvendige skarpe Forholdsregler bør tages. Men naar Statsrevisorernes Betænkning foreligger for Rigsdagen og for Offentligheden, saa maa jeg ogsaa hævde har Pressen baade Ret og Pligt til at tage den enkelte Ting frem, selv om det gør ondt det ene eller det andet Sted.

Jeg finder for min Part ingen Anledning til at gaa i Detailler med Hensyn til Lindholm-Sagen, og Medlemmerne af Rigsdagen er jo ogsaa bekendt med det udførlige Materiale, som er optrykt i Statsrevisorernes Betænkning. Der er faldet mange haarde og skarpe Ord om denne Sag, og megen Bitterhed er skabt baade her og dér, og det er der

nu ikke noget at gøre ved; Udvalget har i hvert Fald ikke villet ophidse til skarpe Diskussioner. Efter det, der nu er foregaaet i denne Sag, er der vel ikke Grund til at tro andet, end at der vil blive truffet saadanne Foranstaltninger, at der kan blive Ro om Problemet Lindholm, og det er jo ogsaa alle Parter bedst tjent med.

I Udvalget har det Spørgsmaal været rejst fra flere Sider, om Forsøgsstationen havde nogen videre Betydning nu. Det er vel 6—7 Aar siden, den traadte i Virksomhed, og der er sikkert ogsaa i den forløbne Tid indvundet baade videnskabelige og praktiske Resultater. Men deraf følger ikke, at det har Betydning at have en saadan permanent Forsøgsstation. Udvalget har ikke besluttet at give nogen bestemt Henstilling om Forsøgsstationens eventuelle Ophevelse, men kun drøftet Sagen i Almindelighed, og det tilkommer jo andre Faktorer at skønne over, om Forsøgsstationen skal opretholdes eller nedlægges.

I Henhold til § 3 i Lov af 4. April 1928 om Revisionen af Statsregnskabet skal Statsrevisorerne forvisse sig om, at Statsregnskabet Status er rigtigt opført efter Regnskaberne. Angaaende Status har Statsrevisoratet paa Anmodning modtaget en Erklæring, dateret 31. Maj 1933, fra Finanshovedbogholderen, og denne Erklæring, der indeholder Oplysninger og Redegørelser til Statsrevisoratet, findes aftrykt i Statsrevisorernes Betænkning Side 11; derefter har Statsrevisorerne ikke fundet Anledning til at knytte særlig Bemærkning til den aflagte Status for Regnskabet 1931—32.

Til Slut vil jeg gerne udtale en Anerkendelse af Statsrevisorernes og Hovedrevisoraternes Arbejde for at trænge ind i Statsregnskabet mange forgrenede Enkeltheder, og jeg er overbevist om, at denne Anerkendelse kan udtale paa hele Udvalgets Vegne. I den omfangsrige Betænkning fra Statsrevisorerne er som sædvanlig optrykt adskillige betydelige Uddrag af Hovedrevisoraternes Redegørelser og Udtalelser, og det forekommer mig, at det maa erkendes, at Hovedrevisorerne udfører et godt og fortjenstfuldt, men ogsaa et utaknemmeligt Arbejde med det mægtige Materiale, som et Statsregnskab og tilhørende Særregnskaber og Bilag er. Jeg tror ogsaa, at et kraftigt og dygtigt Revisionsarbejde bidrager til betydelige Besparelser i Statens Finansvæsen.

Efter disse Bemærkninger skal jeg i Overensstemmelse med Statsrevisorerne paa hele Udvalgets Vegne indstille, at Statsregnskabet for Finansaaret 1931—32 godkendes.